

Fägne-runor öfwer
den wälborne
jungfrus, Maria
Gustava
Tigerstedtz,
hugneli...

Tigerstedt, Petrus Erici,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Siertat blifwer altid gladt
Når man får sitt nöije fatt/
Når of Lyckan hugnar:
Når på Werdzens öpna haaf
Olyckz Skeppet går i qwas/
Mödans storm och lugnar.

Då alt stift wijs rullar om/
Allt sen man från Adam kom/
I wår usla wandel;
Når man då på Werdzens torg
I sitt hopp får ingen sorg/
Har man gjort god handel.
Bästa handel/ bästa stätt
Är at få en Kärsta fatt/
Den sielf Dygden kröner;
Den med sin fullkomlighet
Wäcker stads förnöijlighet/
Och wår möda löner.

Denna handel har Bror lärt/
GUD har honom sielf bestärt

Dygdens Bild och Heder:

Eder är af Himlen länt
Den/ hwars Dygd förlängst förtiänt
Graswas in i Ceder.

I ha nu för Eder swett/
Och för det I efter lett

Dygden sielf/ fått hamma
Uti åhrans famn och stöt/
Och som Himlen sielf beslöt/
Fått en Wån omfamna.

Detta Dygdens Foster har
Blifwit Mor/ min Bror och Fabr
Resor fem med nöije.

Söner Tre och Döttrar Twå
Månde I af HERRAN få/
Med stoor lust och löije.

Plantor fem Ehr Himlen gedt/
Twå af dem/ som I sielf sedt/
Döden från Ehr ryckte.

Denna grymma Gåstens ros/
Hwar til han eij had behof/
Då Ehr ögon tryckte.

öfwer

Öfwer en så dunkel dag/
Och så starkt ett Clothos slag/
Då Ehr ögon flyta:
Då Ehr hierta sådt sligt sär/
Läter GUD en glädie Währ/
Eder intet tryta.

Hugnad finner Eder bröst/
Hiertat och en ljuflig tröst/
Då det synes blöda:
Ty GUD ger Ehr bägge två
Det han sidst Ehr tog ifrå/
Som gick til de Döda.

MAJA Lilla födes hjit
For Ehr GÅFTA som gick dijt/
Och ej wille bjda.
Dubbel tienst I Himlen giordt/
I forökt de Sällas Ört/
Ja och Jorden wjda.

Detta Foster födes nu
När som sluz Siuhundrad' Sin/
Tecknet är det bästa:
Ty wär Iesus/ Siälens Lins/
Vär nu af sin Moders hus/
Will all Werden gästa.
uti en Wåhlsignad stund
Gör Ehr Dotter första blund/
När hon på oss hälsar:

Barnet/ Barnes fölie är/
Det all Barnom Liff består/
Och all Werden frälsar.

Denna Gåfwan GUD Ehr ger:
Jag Ehr önskar ännu fler
In til många tider.

Denna Juble-gåfwa skön
GUD sielf stänckt Ehr trogna bön:
Ej mehr hiertat qwjder.

Nöjsamt slut Ehr Himlen stänckt/
Och sin Nåd til Eder länckt/
När sig Åbret åndar:

Ja en Nyårs Gåfwa stor
Nu sådt både Fahr och Mohr
Ut af HERrans händer.

Tager den med glädie moot /
Ty nu boot för Eder soot
HÆren will Eder gifwa.
Denne Planta altid må
Om Eder Bord som Lager stå /
Och all sorg fördrifwa!

MAJA Lilla grönste wähl /
GUD bekröne Hennes Siäl
Med all Dygders Krona.
Denna späda Barne-Kropp
Lifzens Drott / til Eder hopp
Må för Döden stona!

Jag det spår / och GUD det gör /
Han min trogna önskan hör /
Eder til stor fågnad.

Denna Dotter lefwa skall /
Full med Nåd och frj från fall /
GUD blje Hennes fågnad.

Jag ett Witne til des Doop /
Önskar Fahr och Moht i hoop
Sådan Nyårs Gåfwa.

GUD Wåhlsigne Eder boo /
Stånkte trefnad / frögd och roo
Då I waka sáfwa!!!

